

wokomiknjenju tón šwjaty podložk pod šwojimaj nohomaj wobšhowam; hdyž šym wěšty, so mje mój luby Wótz, kiž mje bóle lubuje, hacž ja šam šo, wot jow precž wjedze; hdyž šym wěšty, so mje se semskeho hubjenstwa k šebi domój do šwojeje krašnosće dowjedze. Kaž šo Henoch šmjercze njebojesche, dokelž mějesche prjedy šwojeho pschěšadženja šwědcženje, so bě šo Bohu špodobał, tak šo tež šchesczijan njetrjeba šmjercze bojecž, hdyž je psches wěru Bohu špodobny scžinjeny w jeho lubowanym Šsynu. Tež we wurjeczu płaczi to šłowo: „prawy budze po šwojej wěrje žiwny.“ Wón je žiwny, bjes tym so mrěje. — Tak pohladaj hišcže juntrócž do šady. Psches wěru dostawaš twjerdu a wěšty podložk pod twojej nosy; psches wěru budzeš s zplnym twojim žiwjenjom šwjaty wopor Boži, a psches wěru budze twój kónz dobywaški domójšhód k Wótzej. To je žohnowanje s wěry; a teho dla prošmy: „Šnježe Šesom Šhryšcže, wobaraj našej njewěrje, pschispor našcu wěru, so bychmy šo, njech šmy žiwi abo njech wurjemy, šwojemu Bohu špodobali.“ Šamjeń.

Na žnjony džakny šwjedzeń.

Wyštajcže temu Šnjesej wschitkón šwět. Ššlužcže temu Šnjesej s wješelom, pschitšadzejcže psched jeho woblicžo se šradowanjom!

Tak rycšesche junu, we tym Šnješu lubowana wofšada, pobóžny špěwar k Šisraelskemu ludu, so by jón šamohł, se šwjedzeńskej radošcžu do Šnjefowych pschitwarkow šańcž; a ja njewěm, s ketrym šłowom bych waš dženzš na tutym šwjatym měšcže pschihodnišcho powitał, dyžli s tutym šłowom; pschetož wješekny šwjedzeń, lětušchi žnjony šwjedzeń, je naš dženzš psched Šnjefowe woblicžo dowjedł. Š wěnzami a s pletwami rjenje wurpscheny Boži dom je nam šwoje durje wotewrił. Šilne a pobóžne ruki šu šo wo to štarake, so by mlódnosč a kčew Božeho štworjenja we šwojej wschelakošcži do Šnjefoweje šwjatnižy šaczahnył, so by rjanosč a pucha wulkeho a šchěrokeho templa we Božim